

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Til Skjalden Ingemann med Guldhornet fra den danske Ungdom den 28de Mai 1859

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Til Skjalden Ingemann med Guldhornet fra den danske Ungdom den 28de Mai 1859", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1859_1249-intro-shoot-idm75.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Digtet

Fødselsdagsdigtet til Ingemann består af 10 strofer a seks vers med rimfølgen ababcc, dvs. strofens første fire vers har krydsrim, og de afsluttende to danner et parrim. Ingemann bliver kun nævnt ved navn i digtets titel og i den afsluttende strofe 10 og begge gange i rollen som digter. Digtet beskriver altså først og fremmest forfatterens meritter, mens den biografiske person indrammer digteren de to gange, han nævnes ved navn. Grundtvig kalder Ingemann "Maidags-Skjalden" (strofe 1 og 9). Dels spiller navnet på selve måneden han fylder år, dels er det en sammenligning af hans digtning med foråret.

Det guldhorn, der nævnes i titlen og i strofe 3, henviser til den gave, Ingemann fik på dagen. I tillæg spiller ordets betydning på de to guldhorn, der blev fundet ved Gallehus nær Møgeltønder i henholdsvis 1639 og 1734, og på den betydning disse fik som symbol i den danske romantik, særligt gennem Adam Oehlenschlägers digt "Guldhornene" (1802). Guldhornet til Ingemann repræsenterer storheden i hans digtning. Det fremstår som småt og mat sammenlignet med den glans, der udgår fra hans digtning: "Gran af Guld for Glands i Sang" (strofe 2).

Første strofe tegner et afgrænset rum i form af en lokalitet, kaldet Sorø skov, hvor foråret og de blomstrende bøgtræer fremstilles som naturens fejring af Ingemann. Gaven, han får, er tillige en symbolsk repræsentation af hans digtning (strofe 2). I strofe 3 til 5 udfoldes sammenligningen mellem de to konkrete guldhorn og Ingemanns digtning. Som guldhornene overlevede skjult under jorden, vil også digtningen overleve tidens tand (strofe 4). I strofe 6 og 7 understreger Grundtvig det særligt danske i forfatterskabet, og dette er tydeligst i strofe 7 vers 4, hvor Niels Ebbesen kaldes "vor Helt". I april 1340 dræbte han Gerhard 3., der var rigsforstander og havde Fyn og Jylland i pant.

Strofe 9 og 10 beskriver, hvordan Ingemann vil leve videre gennem den danske ungdom. Deres læsning af forfatterskabet vil forny det på samme måde, som naturen fødes på ny hvert forår. Så længe den danske ungdom lever, vil også Ingemann og hans forfatterskab leve (strofe 9, vers 3-4).